

*Άνθη από την δογματική του Ιουστίνου Πόποβιτς,
(..διά χειρός γ. Αλυπίου Αγιορείτου, Αυγ,2022).*

Εις το πρόσωπον του αναστάντος Θεανθρώπου πραγματώθηκε το προαιώνιον σχέδιον του Τριαδικού Θεού. Ο Κύριος με την Εκκλησία, το Θεανθρώπινο σώμα Του, συνένωσε σ' έναν αείζωο οργανισμό, όλα τα αγγελικά όντα, τους ανθρώπους κι όλη την θεόκτιστη δημιουργία. Η Εκκλησία αποτελεί «το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρουμένου» δηλ. του Θεανθρώπου Χριστού. Στην Εκκλησία ένωσε τον χρόνο με την αιωνιότητα, κατέστησε εφικτή για όλα τα κτίσματα την χριστοποίηση, την πνευματοποίηση, την τριαδοποίηση. Η Εκκλησία είναι ο Θεάνθρωπος Χριστός, παρατεινόμενος εις τους αιώνας. Είναι εργαστήριο Θεανθρώπινο!

Το πρώτο ιερό μυστήριο είναι το άγιο βάπτισμα και η πρώτη αρετή είναι η πίστη. Η κλίση μας έγκειται εις το να γίνουμε τέλειοι όπως ο Θεός. Αυτό βιώνεται μέσω και εντός της Εκκλησίας «συν πάσι τοις αγίοις», δια των ιερών μυστηρίων και των αγίων αρετών. Ο Θεός μας καλεί όλους το ίδιο, σε όλους χάρισε την αθανασία, την αιώνιο ζωή.

Η πίστις εις τον Χριστό και η περί αυτού επίγνωση αποτελούν αδιάσπαστη ενότητα, είναι ένα και το αυτό μέσα στην Εκκλησία. Αυτό είναι χάρισμα του Αγίου Πνεύματος και καρπός μετανοίας. Τότε θα είναι αληθινή η ενότητα της πίστεως και η γνώση του Υιού του Θεού, όταν «Ορθοδοξώμεν εν τοις δόγμασι και ζούμε εν Αγάπη». Το «αληθεύειν» του χριστιανού γεννάται από την αγάπη του προς τον Χριστόν. Το μυστήριο των μυστηρίων, είναι η Χριστοποίηση του ανθρώπου.

Αποκόπτεται ο χριστιανός από το σώμα της Εκκλησίας, όταν είναι χλιαρός εις την αγάπη ή πράττει κάτι ανάξιο της εκκλησίας. Η θεογνωσία αποκτάται με την ένθεον ζωήν.

Τούτη είναι η πορεία μας: Αρχίζουμε από τον Άναρχο και τελειώνουμε με τον Ατελεύτητο. Ο Θεός Λόγος έγινε άνθρωπος και ίδρυσε εν Αυτώ την Εκκλησία για να ελευθερώση τον άνθρωπον από την αμαρτία, τον θάνατον και τον διάβολον. Ο Χριστός είναι το πλήρωμα της Εκκλησίας.

Έχουμε 5 θαυμαστά πράγματα: μας ειρήνευσε με τον Θεό και τούτο δι' Εαυτού, δια του θανάτου, δια του αίματος, δια του Σταυρού. Ο Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος λέγει: « η αμαρτία είναι η λογική και η νοερά δύναμη του διαβόλου». Με την συνεργασία της Θείας Χάριτος και της ελευθέρας βουλήσεως του ανθρώπου, πραγματώνεται σταδιακή η τελείωση του ανθρώπου. Η εντολή των εντολών: «ζείτε εν Αυτώ» (Κολ. 2,6) .... Μεταμορφώνοντας εαυτόν, έχοντας Εκείνον ως πρότυπο.

Η πίστη είναι η ψυχή κάθε αρετής. Ο Θεάνθρωπος είναι το μέτρο των πάντων. Σε τι συνίσταται το μυστήριο του θελήματος του Θεού; Στην ένωση των πάντων υπό

την κεφαλή του Χριστού ο οποίος είναι η πανενότης. Στο πρόσωπό Του, δηλαδή στην Εκκλησία, ενώνεται ο Θεός με τον άνθρωπο, ο ουρανός με τη γή, οι άγγελοι με τους ανθρώπους... τα πάντα εκτός της αμαρτίας του διαβόλου και του θανάτου.

Εις τον άνθρωπον καθίσταται γνωστό ένα μόνο μέρος αυτού του αχανούς μυστηρίου: ό,τι είναι σ' αυτούς απαραίτητο για τη σωτηρία. Η Εκκλησία είναι το φάρμακο κάθε αμαρτίας. Η επιθυμία όλων των ανθρώπων είναι να καταστρέψουν τον θάνατο. Αυτό σημαίνει, να θανατώσουν την αμαρτία, η οποία έχει τον δικό της θεό, τον διάβολο. Η αμαρτία είναι θεομαχία, εναντίωση εις Θεόν. Η σωτηρία είναι να ζούμε τη ζωή του Σωτήρος. Να ζούμε αδιαλείπτως στο Θεανθρώπινο σώμα της Εκκλησίας δια των μυστηρίων και των αρετών. Το συμπέρασμα είναι: οφείλουμε να τηρούμε όλες τις εντολές. Καινός άνθρωπος είναι ουσιαστικά μόνον ο Θεάνθρωπος και όλοι όσοι ανήκουν στην Εκκλησία Του. Σωτηρία είναι να ζης εν τη Εκκλησία, το οποίο είναι να ζει κανείς εν τω Θεανθρώπω. Η ζωή εν τη Εκκλησία είναι πάντοτε καθολική, πάντοτε «συν πάσι τοις αγίοις». Ιδού το μεγαλύτερο θαύμα όλων των κόσμων ! Η Αγάπη του Θεού προς τους ανθρώπους. Το μυστήριο του Θεού αποκαλύπτεται στον χριστιανό, δια του Αγίου Πνεύματος. Η ψυχή κάθε αγίου είναι η άπειρη ταπεινότητα. Η Εκκλησία είναι ο «ανεξιχνίαστος πλούτος του Χριστού». Η Πίστη και η Αγάπη ενώνουν τον άνθρωπο με όλα τα όντα που βρίσκονται στην Εκκλησία.

Ορθόδοξος γνωσιολογία: η αγάπη ως μέσο γνώσεως. Αγάπης Χριστού που έχει εκφρασθεί με θεανθρώπινη οικονομία της σωτηρίας! Η σωτηρία αποτελεί έναν διττό άθλο, αφ' ενός ή απελευθέρωσή μας απ' την αμαρτία, τον θάνατο και τον διάβολο, αφ' ετέρου την πλήρωσή μας με τον Θεό. Συνεπώς η σωτηρία δεν είναι μόνον άφεση αμαρτιών αλλά και θέωση. Ο καθένας είτε μιμείται τον διάβολο μέσω της αμαρτίας και εμπαιθείας, είτε αγιάζουμε εαυτούς με τα θεία μυστήρια και τις αρετές.. Ποια είναι η κλήση του Χριστιανού; Να ενδυθεί τον Χριστόν! Ο Θεός έγινε άνθρωπος, παραμένων Θεός, ώστε ο άνθρωπος να γίνει θεός, παραμένων άνθρωπος. Άνευ του Θεανθρώπου, ο άνθρωπος είναι σκουπίδι και σκουπιδότοπος. Με τον Θεάνθρωπο γίνεται παράδεισος και εργαστήριο αγιότητας και ακόμη, κατά χάριν θεάνθρωπος. Ας μην σκεφτόμαστε πόση αρετή έχομε κατορθώσει, αλλά πόση μας λείπει.

Ο Σταυρός είναι η δύναμις του Θεού και η δόξα Του, συνεπώς η δύναμις και δόξα του ανθρώπου. Ο Σταυρός είναι ο άξων της καινής ζωής, της αιωνίου ζωής επί της γης, ο στύλος της Αποστολικότητας, του μαρτυρίου, της Ομολογίας, της Αθλήσεως, με μία λέξη: ο στύλος της πίστεως, ελπίδος, αγάπης, πραότητας, απαθείας, θεώσεως, ευχής, νηστείας, υπομονής, ταπεινώσεως. Ο Χριστός αποκαλεί Σταυρό, το να πάσχει κανείς γι Αυτόν (Ματθ. 16,24). Η δόξα των εχθρών του σταυρού του Χριστού, ευρίσκεται εν τη αισχύνη αυτών. Όποιος ζει σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, γίνεται επίγειος άγγελος και ουράνιος άνθρωπος. Πάθος είναι ο έρωτας προς

οποιαδήποτε αμαρτία, η οποία έχει μετατραπεί σε γλυκειά συνήθεια. Η φιλομάθεια είναι το φάρμακο κατά της φιλαμαρτίας και φιλοκακίας. Η οικτίρμων καρδιά αποκτάται με τον ευαγγελικό βίο, πρωτίστως με την προσευχή, την αγάπη και την νηστεία. Η ταπεινοφροσύνη είναι η αγγελική αρετή μεταξύ των αγίων αρετών. Το θεμέλιο των αρετών είναι η μακροθυμία. Όμως η αρετή η οποία χριστομοιώνει είναι η Α γ ά π η. Ο ενδύόμενος αυτήν, ενδύεται την παναρετή. Ο Θεός της αγάπης βασιλεύει στις καρδιές των ανθρώπων, δια της φιλοθεΐας και της φιλανθρωπίας. Με την αδιάλειπτη προσευχή η καρδιά του ανθρώπου μετατρέπεται σε ναό, στον οποίο διαρκώς ενοικούν θείες άγιες δυνάμεις και δι' αυτών ο Κύριος. Οτιδήποτε δεν υπάρχει εν ονόματι Κυρίου Ιησού, τότε υπάρχει εν ονόματι του θανάτου, του κακού και του διαβόλου.

Όλες οι ιδεολογίες χωρίζονται σε δύο είδη: σ' αυτές που τάσσονται υπέρ του Χριστού και σ' αυτές υπέρ του αντιχρίστου. Καθέννας είναι φιλόχριστος ή χριστομάχος, τρίτη οδός δεν υπάρχει. Κάθε ανθρώπινο φρόνημα, αν δεν μεταμορφωθεί σε φρόνημα Χριστού, μαραίνεται, σκουληκιάζει η ψυχή του ανθρώπου.

Η ζωή του χριστιανού σ' αυτόν τον κόσμο, είναι αδιάλειπτη μίμηση του Χριστού, εν τη Εκκλησία. Να φρονείς πάντοτε με τον Χριστό, αυτή είναι η βασική εντολή! Η ταπείνωση είναι η οδός της καινής ζωής. Η ενότης των πιστών αρχίζει με το πρωταρχικό μυστήριο (βάπτισμα) δυναμώνεται με τα υπόλοιπα μυστήρια και κορυφώνεται με την Θεία Ευχαριστία. «Στην Εκκλησία όλοι οι άνθρωποι γίνονται ως μία φύση και ως μία βούληση, συνενούμενοι Πνεύματι Αγίω με τον Θεόν και μεταξύ τους» (Άγ. Μάξιμος Ομολογητής).

Εν Χριστώ όλοι οι άνθρωποι είναι ένα. Καθολική Εκκλησία! Η λέξις καθολική ετυμολογείται από το: κατά + όλον, δηλαδή πανάρτια, βασισμένη στην ολοκληρία της ομολογίας της πίστεως, στην Αγία και Αποστολική ενότητα της πίστεως.

Εν τω θεανθρώπω, οι ανθρώπινες πραγματικότητες έγιναν θεανθρώπινες απειρότητες και αφθαρσίες. Κάθε παρόν αποτελεί την αθανασία πάντων των παρελθόντων. Τι είναι χρονικώς η Εκκλησία; Όλο το παρελθόν πάντοτε, εδώ, παρόν, ταξιδεύει δια του παρόντος στο μέλλον, το οποίο τελειώνει με την αιωνιότητα. Η Εκκλησία αποτελεί το θεανθρώπινο εργαστήριο, όπου ο χρόνος μεταπλάττεται σε αθανασία και διαχέεται στην αιωνιότητα. Ουσιαστικώς στην Εκκλησία υπάρχει το αιώνιο παρόν.

«Η ορθόδοξη και σωτηριοφόρος ομολογία πίστεως συνιστά την καθολική εκκλησία» (Άγ. Μάξιμος Ομολ.). « Η Εκκλησία είναι τύπος και εικόνα του Χριστού» (Μεγ. Αθανάσιος). Οι οικουμενικές σύνοδοι είναι η συνείδηση της Εκκλησίας. Αυτές κατέχουν, γνωρίζουν, διακρίνουν και ομολογούν την Αλήθεια. Μας βεβαιώνουν ότι οι αιρετικοί είναι πρόδρομοι του αντιχρίστου. Η φράση: πύλαι άδου (Ματθ. 16, 18)

κατά την ερμηνεία των Αγίων Πατέρων της Ζ΄ Οικουμ. Συνόδου σημαίνει: «τα θανατηφόρα χείλη των αιρετικών». Όλη η ζωή του χριστιανού, είναι μία αδιάκοπη χριστοκεντρική εορτή του Αγίου Πνεύματος.

Θεάνθρωπος = Σωτήρ!

«Η εν τη Εκκλησία, ζωή είναι να ζεις «τη διδαχή των αποστόλων».

«Η ορθή πίστη φέρνει και την ορθή κατανόηση της αληθείας» (Χρυσόστ.)

Αγιοπατερική πίστη, αποστολική, είναι να πιστεύεις ακολουθώντας την Παράδοση της Εκκλησίας, διαφορετικά δεν είσαι χριστιανός. «Ο μη πιστεύων κατά την παράδοσιν της καθολικής – συνοδικής Εκκλησίας, είναι άπιστος» (Άγ. Ιωάν. Δαμασκηνός 94, π28)

Όποιος επιμελώς ασκείται στις αρετές, «εν υπομονή των αρίστων έργων ασκήσεως» θα γίνει ομόσκηνος των Αποστόλων (Άγ. Συμεών ο Ν. Θεολόγος).

Στην Εκκλησία, πρωτίστως ζεις με την προσευχή. Αυτή είναι η καρδιά της, η γλώσσα της, η ζωή της, θεοζωή της. Όλη η θεανθρώπινη οικονομία γίνεται με την βοήθεια της Θεοτόκου.

Οι Άγιοι, είναι ζώσες, κινούμενες άγιες αρετές. Ο Χριστός είναι κεφαλή και σώμα της Εκκλησίας και το Άγιο Πνεύμα η ψυχή της (Α΄ Κορινθ. 12,1-28) (...κάθε ιερό μυστήριο και κάθε αρετή είναι μία μικρή εορτή του Αγίου Πνεύματος, το οποίο κατέρχεται μέσα μας).

«Το Άγιον Πνεύμα αρχιτεκτονεί την Εκκλησίαν» (Μ. Βασίλειος).

«Η Εκκλησία είναι μία αδιάλειπτος εορτή του Αγίου Πνεύματος».

«Αιώνιος ζωή είναι η γνώση της Αγίας Τριάδος, η κατοχή της Αγίας Τριάδος. Ο βίος εν Αγία Τριάδι».

«Η επίγειος βιογραφία (ιστορία του Αγίου Πνεύματος) είναι οι πράξεις των Αποστόλων».

«Δύο νόμοι υπάρχουν στον άνθρωπο: ο νόμος της αμαρτίας και ο νόμος του Αγίου Πνεύματος»

«Ο νόμος του Πνεύματος είναι το ίδιο το Άγιο Πνεύμα» (Χρυσόστ.)

Η Εκκλησία είναι, πρώτα απ όλα η βασιλεία του Θεού. Εις την βασιλεία του Θεού, εισάγει η δικαιοσύνη, η εν γένει αρετή, ο άμωμος βίος. Η πίστη είναι σημάδι ότι ο άνθρωπος εμίσησε την αμαρτία και αγάπησε την αγιότητα. Καλίσκο παράδειγμα «ψυχικού ανθρώπου» είναι ο σκνηρός δούλος της παραβολής των ταλάντων...

διάγει την ζωή του χωρίς Θεό. Η ανθρώπινη λογική έχει αλλοιωθεί απ' την αμαρτία, ώστε θεωρεί ανόητο, εκείνο που όντως είναι σοφό.

Η νίκη η νικήσασα τον κόσμο, η πίστις ημών!!! Η θεραπεία είναι η ίαση της ψυχής απ' την φιλαμαρτία και φιληδονία. Υγεία ψυχής είναι απουσία της αμαρτίας και η παρουσία στην ψυχή του Θεού. Μόνον η ελευθερία απ' την αμαρτία είναι η αληθινή ελευθερία.

Η χαρά μας, έγκειται και στο ότι έχουμε τον αρραβώνα του Πνεύματος. Ιδού διεκκυστίδα: ανθρώπινη αδυναμία, θεία παντοδυναμία. Η υπέρβασις του: Η πίστη εις Χριστόν. Δεν ανήκουμε στον εαυτό μας, εφ' όσον ανήκουμε στην αμαρτία.

Γιατί ο Θεός δεν μας έδωσε εξ αρχής το παν; Αλλά τον αρραβώνα πρώτα μόνον; Επειδή δεν εκπληρώσαμε τα πάντα, πιστέψαμε (τούτο αποτελεί μόνο την αρχή) και ο Θεός μας έδωσε τον αρραβώνα. Όταν δείξουμε την πίστη μας με έργα τότε θα μας δώσει το παν. Οι οφθαλμοί της καρδιάς είναι η πίστη. Η πίστη γίνεται όραση ψυχής. Ο βίος των αληθινών χριστιανών είναι: «δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω». Η αδιάλειπτη ευχή είναι απόδειξη ότι ο χριστιανός ζει εν Πνεύματι Αγίω. Η προσευχή είναι ο χοράρχης των αρετών. Εμείς προσφέρουμε την καρδιά και η Αγάπη μας προσφέρει το Άγιον Πνεύμα. Ότι υπάρχει στον χριστιανό εκ Πνεύματος Αγίου, σβήνει με τις αμαρτίες...

Παρακαταθήκη (Α' Τιμ. 1,14) είναι ο ίδιος ο Θεάνθρωπος, η σωτηρία των ανθρώπων, παρακαταθήκη είναι η πίστη στο κήρυγμα (Ορθόδ. Πίστη και η ζωή εν τη πίστει). Κάθε αρετή είναι ουράνιος οφθαλμός της ψυχής... βλέπει τα μη βλεπόμενα. Η πίστη ζει δια της προσευχής και η προσευχή αποτελεί το αδάνατο τέκνο της πίστεως.

«Διαφυλάττομε εντός μας το Άγιον Πνεύμα, με την ομολογία της πίστεως» (Μ. Αθανάσιος ΡΓ: 26, 372).

«Εμείς λαμβάνουμε βοήθεια απ' το Άγιο Πνεύμα, στο βαθμό καθαρότητός μας απ' την αμαρτία» (Μεγ. Βασίλειος : 32, 184).

«Όπου πίστις εκεί και η Δύναμις, όπου απιστία εκεί η αδυναμία. Η πίστις είναι η αρχή των αγαθών» (Χρυσόστ.).

«Η ελπίς, είναι η αιτία όλων των θησαυρών».

«Το Άγιον Πνεύμα υφαίνει τον χιτώνα των αρετών. Ελθέτω η βασιλεία Σου, δηλαδή να έρθει το Άγιον Πνεύμα. Βλασφημία του Αγίου Πνεύματος είναι η απιστία..» (Άγιος Μάξιμος Ομολ.)

Εικών του Πατρός είναι ο Υιός. Εικών του Υιού είναι το Άγιον Πνεύμα.

«Η καθολική Εκκλησία είναι η ορθόδοξος και σωτηριοφόρος ομολογία πίστεως»
(Άγ. Μάξιμος Ομολ. PG: 90, 93)

«Για όλα έχω ένα φάρμακο, μία οδό νίκης, τον θάνατον υπέρ του Χριστού»
(Γρηγόριος Θεολόγος PG:35, 412)

«Ο ουρανός υπάρχει χάριν της Εκκλησίας» (Χρυσόστομος).

Τίποτε δεν συγκρίνεται με την ομοφωνία και ομοψυχία, έτσι που ένας άνθρωπος γίνεται ίσος με τους πολλούς...

Αυτό που δεν μπορεί να κάνει η φύση, το κατορθώνει η Αγάπη, η οποία από έναν κάνει χιλιάδες.

Το «εμόν» και «σον» είναι κενά ρήματα.. Το ξένο γίνεται δικό σου όταν το χρησιμοποιείς για τους άλλους, ενώ όταν το χρησιμοποιείς για τον εαυτό σου, τότε καθίσταται ξένο.

Ο κόπος πολλαπλασιάζει τη χάρη και η χάρις πολλαπλασιάζει τον κόπον.

Δύο γιγάντιες δυνάμεις! Η χάρις του Θεού και η ελευθερία του ανθρώπου.
Ενωμένες δια της πίστεως μας δίνουν άγιο άνθρωπο.. Η χάρις δεν μας σώζει εάν διάγουμε ακάθαρτο βίο. Η χάρις φυλάσσεται στην ψυχή δια της τηρήσεως των εντολών του Κυρίου.

Επιτίμιο σημαίνει φάρμακο, άσκηση..

Ουσία πάντων των αρετών αυτός εστιν, ο Κύριος Ιησούς Χριστός (Άγ. Μάξιμος Ομολ. (PG: 91, 1081)

«Η φύση του Θεού είναι η πηγή κάθε αρετής. Σκοπός εναρέτου ζωής είναι η προς Θεόν ομοίωσις. Στις αρετές υπάρχει ένα όριο τελειότητας, το να υπάρχουν όρια (Άγ. Γρηγόριος Νύσσης PG: 46, 104).

Κάθε αρετή είναι δόγμα της χριστιανικής ζωής. Πρωτίστως η πίστις δι' αγάπης εν εργοις εννη.

«Η ψυχή τρέφεται ή με την αρετή ή με την αμαρτία» (Μ. Αθανάσιος).

«Ο πιο γλυκός καρπός της ευσεβείας, είναι η άσκησις των αρετών» (Μ. Αθανάσιος).

«Η αρχή και το τέλος κάθε αρετής είναι η αγάπη. Την γνώση περί αρετής ο Θεός έχει θέσει στην φύση μας, αλλά την μεταφορά μας στο έργο την εναπέθεσε στην ελευθερία μας.

«Στο πάτερ ημών» το γεννηθήτω το θέλημά Σου, εδώ στο θέλημα εμπεριέχει όλες τις αρετές. Το τέλος του εναρέτου βίου, είναι η προς Θεόν ομοίωσις» (Άγ. Γρηγόριος Νύσσης).

Οι αρετές είναι το υλικό από το οποίο στις ψυχές μας χτίζεται ο ναός του Θεού.

Ο καθένας είναι ο ζωγράφος της ζωής του. Η ελεύθερη βούληση είναι ο καλλιτέχνης των έργων της ζωής... οι αρετές είναι τα χρώματα. Η αρετή έχει απέραντο πέρασ.

Η προσευχή είναι πηγή αρετών, πρόξενος χαρισμάτων, αόρατη προκοπή, τροφή ψυχής, φωτισμός νου, επιβεβαίωση της ελπίδος ... κλπ..

Οι αρετές είναι η υγεία της ψυχής.

Η αληθής λατρεία, είναι επιμέλεια ψυχής δια των αρετών... με την άσκηση των αρετών αποκτάται η κατανόηση των θείων δογμάτων (Άγ. Μάξιμος Ομολ.)

Οι αρετές είναι οι αιτίες των καλών σκέψεων.

Κατ' εικόνα – λέγει ο Άγ, Ι. Δαμασκηνός – σημαίνει νου και ελεύθερη βούληση. Καθ' ομοίωσιν σημαίνει ομοίωση Θεού δια της αρετής.

Κάθε καλή πράξη, γενομένη συμφώνως με την εντολή του Θεού, καλείται αρετή.

Η Χριστογνωσία πηγάζει από το Χριστοβίωμα.

Είναι πονηρία διαβόλου να μετατρέπει τους ανθρώπους σε τυφλοπόντικες.. για να μη βλέπουν τον ουρανό. Είναι πονηρία διαβόλου, ότι ο άνθρωπος είναι εφήμερος, θνητός... προς τι τότε ο Θεός, η αθανασία; Στη ζωή υπάρχει τόσο κακό και θάνατος... δεν υπάρχει Θεός...

Είναι πονηρία διαβόλου, ότι ο άνθρωπος με τις δυνάμεις του επιλύει τα προβλήματα και δεν του χρειάζονται ανώτερες δυνάμεις.. ο άνθρωπος.. είναι Θεός... η απόλαυση είναι ο μοναδικός φυσικός προορισμός του ανθρώπου. Είναι πονηρία διαβόλου, πως ο άνθρωπος είναι πηγή αληθείας και αγαθών. Είναι πονηρία διαβόλου, ότι δεν υπάρχει διάβολος (γιατί ν' αγωνιστεί λοιπόν για κάτι ανύπαρκτο;). Είναι πονηρή διαβολή να τιμάται ο άνθρωπος στη θέση του Θεού, δηλαδή ειδωλολατρία... Είναι πονηρή διαβολή η επινόησης ψευδοϊδεών, ψευδοεπιστημών, ψευδοθεωριών, ψευδοπολιτισμών. Σου υπόσχεται παράδεισο και σου δίδει κόλαση... Ο ημέτερος αγών είναι να μη δώσουμε χώρο στο διάβολο (Εφεσ. 3, 27). Δίνουμε χώρο όταν αμαρτάνουμε...

Πρώτο όπλο μας η Αλήθεια..

Η πίστη είναι το παντοδύναμο όπλο . Πίσις είναι η αναπόδεικτος γνώσις. Η ορθή λατρεία είναι το ιερό ευαγγέλιο και η ιερά Παράδοση μεταφρασμένα σε προσευχή, τροπάρια, υμνους.

«Η Θεοτόκος είναι η Εκκλησία» (Αγ. Κυρίλ. Αλεξανδρ.)

Χαίρε Θεοτόκε η πάντων χαρά, η δόξα των επουρανίων και η ελπίς των επιγείων.

Οι άγιοι έχουν μεγαλύτερη συναίσθηση των βασάνων των αμαρτωλών, απ' ό,τι οι ίδιοι οι αμαρτωλοί.

«Στο σώμα του μάρτυρος, σέβομαι τις πληγές στ' όνομα του Χριστού.

Τιμώ το λείψανο που αγιάστηκε με την ομολογία του Κυρίου. Τιμώ το σώμα που με διδάσκει ν' αγαπώ τον Κύριον και να μην φοβάμαι τον θάνατον υπέρ Αυτού!» (Αγ. Αμβρόσιος Μεδιολάνων ομιλ. 55).

[Θεογράφος ή διαβολογράφος; Τι ζωγραφίζεις ψυχή μου;]

Β' Θεσσαλον. 2, 6 «το κατέχον» είναι θεία χάρις που συγκρατεί την επίθεση του αντιχρίστου.

«Η Ανάστασις είναι εις το αρχαίον αποκατάστασις» (Αγ. Γρηγόριος Νύσσης).